

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

blemet ikke alene, ifølge selve Sagens Natur, er vanskeligt og ømfindtligt, men at det ogsaa er dobbeltsidigt. Priserne skal holdes nede, og man skal med haard Haand sætte ind over for urimelige Prisdannelser, men man maa paa den anden Side gøre sig klart, at det er nødvendigt at opretholde Erhvervslivet i vort Land. Saavel samfundsmæssigt som af beskæftigelsesmæssige Hensyn er det bydende nødvendigt at give Erhvervene saadanne Vilkaar, at de ikke forhindres i at arbejde og producere; herom er der ganske sikkert ogsaa Enighed.

Men netop denne dobbelte Opgave forøger Vanskelighederne, fordi man paa den ene Side maa gøre sit bedste for at holde Priserne saa langt nede som muligt af Hensyn til Forbrugerne, men samtidig ikke kan og heller ikke bør holde dem saa langt nede, at Erhvervene ikke bliver i Stand til at eksistere, i hvilket Tilfælde al. Beskæftigelse og Produktion af sig selv vilde gaa i Staa. Derfor er den Opgave, der foreligger for Administrationen, hvad sikkert alle vil give mig Medhold i, en særdeles vanskelig Opgave; men jeg skal love, at der fra Administrationens Side vil blive gjort det yderste for at løse Opgaven paa den for det danske Samfund som Helhed taget rimeligste og gavnlige Maade; der maa gøres Ret og Skel til alle Sider.

Jeg anbefaler Forslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Landsting, idet jeg blot til Slut skal bemærke, at Forslaget er vedtaget enstemmigt i det andet høje Ting.

Fløtkjær: Det Forslag til Lov om Forlængelse af Loven om Priser m. v., som den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart nu har forelagt her i Tinget, angaar en af de videst gaaende Foranstaltninger, som de ekstraordinære Forhold kræver gennemført, en Foranstaltning, hvorom der med Hensyn til Lovens Hovedprincipper er Enighed mellem Partierne.

Loven har til Formaal at forhindre Misbrug af den Situation, der er opstaaet ved den foreliggende Varemangel paa en Række Omraader, og den har en vidtgaende Rækkevidde. Men Loven har ikke alene til Formaal at værne det store forbrugende Publikum mod unyttig Prisstigning, den har selvsagt ogsaa til Opgave at give Handelen og Erhvervslivet og de mange Tusinder, der er knyttet hertil, Eksistensmuligheder.

Loven bør i Virkeligheden kun være en Foranstaltning over for daarlige Ele-

menter inden for Erhvervsliv og Handelsstand. Den danske Handelsstand har som Helhed — det er mit Indtryk — taget paa denne Sag paa en Maade, som bærer Vidne om, at den fuldt ud har forstaaet Situationen Alvor, og den har paa en Række Omraader været med til at bringe de nødvendige Ofre. Men ingen Stand kan jo sige sig fri for uheldige Elementer, og især under ekstraordinære Forhold kan uheldige Tendenser have Grobetingelser, og det er heroverfor, at denne Lov bør og skal gribe ind.

Selvfølge kan Loven ikke være et Universalmiddel, der betyder et almindeligt Prisstop for Varerne. Her spiller for mange Forhold ind, som den højtærede Handelsminister og Priskontrolraadet ikke kan være Herre over. Naar der f. Eks. pludselig sker det, at Tilførselsomkostningerne for en Ton Brændsel, for hvilken der er fastsat en Fortjeneste af ca. 3 Kr. 50 Øre, stiger med 10 Kr. pr. t, bliver en umiddelbar Prisforhøjelse selvfølgelig nødvendig. Her til kommer stigende Udgifter til Lønninger og Kørsel og en Række andre Udgifter, der medvirker til, at et effektivt Prisstop ikke kan opretholdes, hvor ønskeligt dette end kunde være.

Det er imidlertid ikke Loven som saadan, der giver Anledning til mange Bemærkninger og Overvejelser, dens Nødvendighed er fastslaaet, men det er selve Lovens Administration, der er det afgørende, og jeg vil meget gerne i Tilknytning til den højtærede Ministers Udtalelser understrege, at det er en uhyre svær Opgave at administrere denne Lov, og at denne Opgave lægger et stort Ansvar paa den højtærede Handelsminister og paa Priskontrolraadet.

Naar man fra mange Sider angriber Priskontrolraadet for ikke stærkt nok at have sat ind, vil jeg gerne paapege — uden at det i øvrigt er min Opgave at forsvare Priskontrolraadet —, at der i alt Fald er Omraader, hvor man har benyttet Loven til at fastsætte endog meget smaa Avancer for Handelen. Jeg tænker her bl. a. paa Tørv. Der forberedes i denne Tid en Tørveproduktion og en Tørvehandel af et Omfang, som vi næppe nogen Sinde har kendt Mage til. Her er fastsat en Maksimumsavance for Engroshandelen paa 2 Kr. 50 Øre pr. t for Tørv, som antagelig her i København vil komme til at koste med Oplagring, Kørsel og Nedbæring omkring 60 Kr. pr. t leveret. Naar man nu ved, hvad der ligger af Muligheder for Svind, Reklamationer og Ombytninger samt Tilsyn med, at Tørvene bliver produceret i det Omfang, man har sluttet Kontrakt om, vil man kunne for-